

[Indenrigs- og boligministeren.]

Selvfølgelig er man tilbøjelig til på grundlag af det enkelte tilfælde, man bliver bekendt med, eller som man selv oplever, at generalisere, og mange forskellige opfattelser kommer til at gøre sig gældende. Dette afspejler sig også her i tinget, selvom jeg selvfølgelig vil erkende, at der står mere saglighed bagved, og at man har større mulighed for at begrunde standpunkterne — det gælder ikke mindst de ærede ordførere.

Jeg er altså ikke overrasket over de mange forskellige synspunkter, der er fremsat i dag af de ærede ordførere, og jeg skal gøre forsøg på at forklare min stillingtagen til nogle af de ting, der har været fremdraget.

Det ærede medlem hr. Holger Larsen vil jeg gerne takke for hans tilslutning. Jeg er helt enig i hans betragtninger angående det ønskelige i at få de fremsatte lovforslag fulgt op af et forslag til en ny byggestøttelov, og det er mit håb, at det skal kunne lykkes mig, inden det høje ting tager juleferie, at fremsætte et sådant forslag.

Det ærede medlem hr. Holger Larsen havde dog et par indvendinger. Han var således inde på, om det var rigtigt at give ejerne af de såkaldte saneringsmodne ejendomme adgang til uden videre at få de foreslåede lejeforhøjelser på 7 og 5 pct. Det er rigtigt, at den motivering, der i 1951 blev givet for, at disse ejendomme skulle udelukkes fra at få forhøjelse, i og for sig stadigvæk kunne tale for helt at se bort fra disse ejendomme. Imidlertid er forholdet det, at der ikke foreligger nogen mulighed for at nedlægge boligerne i disse ejendomme, og hvis lejerne skal bo tåleligt, vil det derfor være nødvendigt, at der skabes mulighed for en rimelig vedligeholdelse. Endvidere ville ordningen, hvis disse ejendomme helt blev udelukket fra forhøjelse, samtidig med at der blev givet andre ejendomme adgang til væsentlig forhøjelse, let få den uheldige konsekvens, at efterspørgslen efter lejligheder i de pågældende ejendomme ville stige og bidrage til en forøget beboelsestæthed, hvilket ud fra sociale synspunkter ville være en yderst uheldig udvikling. Jeg tror derfor, at man ikke skal holde disse ejendomme udenfor; men jeg er villig til i udvalget — d. v. s. det udvalg, der ved-

rører forlængelse af lejelov og byggestøttelov — at forhandle om disse ting, idet jeg erkender, at der kan være grund til at se lidt nærmere på dette problem.

Det ærede medlem var endvidere inde på de betæneligheder, man kan have ved forslaget om adgang til opsigelse i tofamilieshuse. Det er jo et spørgsmål, som gentagne gange har været drøftet i det høje ting — et yderst vanskeligt spørgsmål, ved hvis løsning man skal balancere mellem ejerens og lejerens berettigede interesser. Det kan jo ikke nægtes, at der til tider ikke vises den nødvendige hensyntagen — det gælder begge parter — og jeg er tilbøjelig til at mene, at det, der her er foreslået om opsigelsesadgang i tofamilieshuse, med den frist, der gives, er rimeligt. Jeg kan ikke tro, at det skulle være rigtigt vedblivende at fastholde, at der skal være vindskrænket beskyttelse for lejerne i tofamilieshuse.

Det ærede medlem hr. Lorentzen fandt, at det var en mangel, at forslaget ikke, som majforslaget, tager sigte på en afvikling af de midlertidige lejerrestriktioner. Jeg vil heroverfor sige, at vi fra vor side naturligvis ikke ønsker at opretholde restriktionerne længere end nødvendigt. Som forholdene tegner sig i øjeblikket, kan man imidlertid ikke have noget sikkert skøn over, hvornår disse restriktioner kan afvikles. Det vil bl. a. afhænge af, hvilken byggestøtte Lovgivning vi får fremover. Endvidere vil vi, når de foreslåede lejeforhøjelser er gennemført, sikkert få et erfaringsmæssigt bedre grundlag at drøfte afviklingsspørgsmålet på; men jeg vil så stærkt som muligt sige, at jeg ikke i øjeblikket ønsker at bidrage til almindelig afvikling af den herhenhørende lovgivning. Det er efter min mening altfor tidligt nu, da der stadigvæk er et betragteligt boligunderskud, og da vi foreløbig ikke kan øjne den tid, da vi skal til at bygge den reserve, der skal til, for at vi kan gennemføre en hårdt tiltrængt sanering — det gælder forsåvidt både i by og på land.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var også inde på spørgsmålet om opsigelsesretten i tofamilieshuse. Jeg skal gentage, at jeg er fuldstændig klar over, at der her gør sig ganske særlige omstændigheder gældende; men så længe vi har den bolig mangel, vi har, er det nødvendigt at tage fornødent hensyn